

Uskonpuhdistuksen leviäminen

Saksan valtaistuimelle oli noussut uusi keisari, Kaarle V, ja Rooman salaiset lähettiläät kiirehtivät esittämään onnittelunsa sekä suostuttelemaan yksinvaltiasta käyttämään valtaansa uskonpuhdistusta vastaan. Toisaalta Saksan vaaliruhtinas, jolle Kaarle oli suuressa kiitollisuudenvelassa kruunustaan, pyysi häntä hartaasti olemaan astumatta askeltakaan Lutheria vastaan häntä kuulematta.

Molempien puolueitten huomio kiintyi nyt Saksan säätyjen kokoontumiseen Wormsiin pian Kaarlen valtaistuimelle astumisen jälkeen. Tässä kansallisessa kokouksessa oli käsiteltävänä tärkeitä poliittisia kysymyksiä ja asioita, mutta Wittenbergin munkin asiaan verrattuina niillä tuona hetkenä oli vain vähäinen merkitys.

Kaarle oli edeltäpäin käskenyt vaaliruhtinaan tuoda Luther mukanaan valtiopäiville vakuuttaen hänelle suojelevansa uskonpuhdistajaa kaikelta väkivallalta ja suovansa hänelle tilaisuuden keskustella riidanalaisista kohdista jonkun päätösvaltaisen henkilön kanssa. Lutheria huolestutti astua keisarin eteen.

Lutherin ystävät olivat kauhuissaan ja onnettomia. Tuntien häntä vastaan kohdistuvan ennakkoluulon ja vihamielisyyden he pelkäsivät, ettei edes hänen turvakirjaansa kunnioitettaisi, ja he pyysivät hartaasti häntä olemaan vaarantamatta henkeänsä. Hän vastasi: »Paavilaiset eivät toivo minun tuloani Wormsiin, vaan tuomitsemistani ja kuolemaani. Mutta se ei merkitse mitään. Älkää rukoilko minun puolestani, vaan Jumalan Sanan puolesta.»

Luther valtiopäivien edessä

Vihdoin Luther oli neuvoston edessä. Keisari astui valtaistuimelle. Valtakunnan mainehikkaimmat miehet ympäröivät hänet. Ei koskaan aikaisemmin kukaan ihminen ollut tullut mahtavamman kokouksen eteen, kuin oli se kokous, jonka edessä Martti Luther oli vastaamassa uskostaan.

Jo pelkkä hänen sinne tulonsa oli selvä voitto totuudelle. Se, että toinen oikeusistuin vielä tuomitsisi miehen, jonka paavi oli jo tuominnut, oli itse asiassa paavin yliherruuden kieltämistä. Pannaan julistetulle uskonpuhdistajalle, jolta paavi oli kieltänyt seurustelun toisten ihmisten kanssa, oli taattu suojeleminen, ja kansan korkeimmat arvohenkilöt olivat suostuneet kuuntelemaan häntä. Rooma oli käskenyt hänen vaieta, ja nyt hän aikoi puhua tuhansille kaikkialta kristikunnasta oleville. Tyynenä ja rauhallisena, mutta kuitenkin rohkeana ja ylvyänä hän esiintyi Jumalan todistajana maan mahtavien edessä. Luther antoi vastauksensa hiljaisella ja nöyrällä äänellä, kiihottomasti ja kiihottomasti. Hänen esiintymisensä oli ujoa ja kunnioittavaa, ja kuitenkin hänessä oli varmuutta ja iloa, mikä hämmästytti koolla olevia.

Niitä, jotka itsepintaisesti sulki silmänsä valolta ja päättivät olla tunnustamatta totuutta, Lutherin sanojen voima raivostutti. Hänen vielä jatkaessaan puhettaan valtiopäivien puhemies sanoi vihaisesti: »Ette ole vastannut Teille tehtyihin kysymyksiin . . . Teiltä vaaditaan selvää ja täsmällistä vastausta . . . Peruutatteko vai ette?»

Uskonpuhdistaja vastasi: »Koska Teidän jalosukuisin majesteettinne ja Teidän Ylhäisyytenne vaatii minulta selvää, yksinkertaista ja täsmällistä vastausta, annan Teille sellaisen, ja se kuuluu näin: En voi alistaa uskoani paavin eikä kirkolliskokousten määräyksiin, koska on päivänselvää, että ne ovat tuon tuostakin erehtyneet ja ovat ristiriidassa keskenään. Ellei minua sen tähden saada Raamatun todistuksella, selvillä järkisyillä tai lainaamillani kohdilla vakuuttumaan ja elleivät he täten käänneä minun Jumalan Sanan sitomaa omaatuntoani, **en voi enkä tahdo peruuttaa**, sillä kristityn on vaarallista puhua vastoin omaatuntoaan. Tässä seison enkä muuta voi; Jumala minua auttakoon. Amen.»

Näin tämä vanhurskas mies seiso Jumalan Sanan lujalla perustuksella. Taivaan valo kuvastui hänen kasvoiltaan. Hänen luonteensa suuruus ja puhtaus sekä hänen sydämensä rauha ja ilo

olivat ilmeiset kaikille hänen todistaessaan erehdyksen valtaa vastaan ja todistaessaan sen uskon paremmuudesta, joka voittaa maailman.

Hän seiso i lujana kuin kallio maallisen vallan raivoisten hyökyaaltojen lyödessä häntä vastaan mitään vahinkoa aiheuttamatta. Hänen sanojensa yksinkertainen voima, hänen peloton esiintymisensä, hänen tyyni, ilmeikäs ulkonäkönsä ja se horjumaton päättäväisyys, joka ilmeni hänen jokaisessa sanassaan ja teossaan, teki syvän vaikutuksen koolla oleviin. Oli ilmeistä, ettei häntä saataisi taipumaan Rooman määräyksiin lupauksilla enem p ää kuin uhkauksillakaan.

Kristus oli puhunut Lutherin todistuksen kautta voimalla ja mahtavuudella, joka sillä kertaa täytti pelolla ja ihmetyksellä sekä ystävät että viholliset. Jumalan Henki oli ollut läsnä tuossa neuvostossa vaikuttaen valtakunnan päämiesten sydämessä. Monet ruhtinaat tunnustivat avoimesti Lutherin asian oikeutuksen. Monet vakuuttuivat totuudesta, mutta joidenkuiden kohdalla nuo saadut vaikutteet eivät jääneet pysyviksi. Oli toinen luokka, joka ei sillä kertaa ilmaissut vakaumustaan, mutta joka tutkittuaan Raamattua itsekseen myöhemmin tulevaisuudessa julisti uskonpuhdistusta suurella rohkeudella.

Vaaliruhtinas Fredrik oli levottomana odottanut Lutherin ilmestymistä valtiopäivien eteen ja kuunteli hänen puhettaan syvän mielenliikutuksen vallassa. Hän iloitsi tohtorin rohkeudesta, lujudesta ja itsehillinnästä ja oli ylpeä siitä, että oli hänen suojelijansa. Hän vertasi taistelevia puolia toisiinsa ja huomasi, että totuuden voima oli tehnyt tyhjäksi paavien, kuninkaiden ja prelaattien viisauden. Paavinvalta oli kärsinyt tappion, joka oli tuntuva kaikkien kansojen keskuudessa kaikkina aikoina.

Jos uskonpuhdistaja olisi taipunut pienimmässäkään kohdassa, olisi Saatana joukkoineen saavuttanut voiton. Mutta hänen horjumaton järkähtämättömyytensä oli se ase, joka vapautti kirkon ja aloitti uuden ja paremman aikakauden. Tämän yhden ainoan miehen vaikutus, miehen, joka uskalsi ajatella ja toimia itsenäisesti uskonnollisissa asioissa, oli tuntuva seurakunnassa ja

maailmassa, ei ainoastaan hänen omana aikanaan, vaan kaikkien tulevien sukupolvien ajan. Hänen lujutensa ja uskollisuutensa oli vahvistava kaikkia, jotka joutuisivat samanlaiseen kokemukseen, aina ajan loppuun asti. Jumalan voima ja majesteettius oli vieläkin ihmisten neuvoston yläpuolella, Saatanan mahtavan vallan yläpuolella.

Minä näin, että Luther oli innokas ja harras, rohkea ja peloton nuhdellessaan syntiä ja julistaessaan totuutta. Hän ei pelännyt jumalattomia ihmisiä eikä pahoja henkiä, sillä hän tiesi, että hänen kanssaan oli Oleno, joka on mahtavampi, kuin ne kaikki yhteensä. Lutherilla oli intoa, rohkeutta ja uljuutta siinä määrin, että hän aika ajoin oli vaarassa mennä äärimmäisyyksiin. Mutta Jumala kutsui Melanchthonin, jolla oli juuri vastakkainen luonne, auttamaan Lutheria uskonpuhdistustyön eteenpäin viemisessä. Melanchthon oli ujo, arka ja varovainen sekä hyvin kärsivällinen. Hän oli Jumalan suuresti rakastama. Hänen raamatuntuntemuksensa oli suuri ja hänen arvostelukykynsä ja viisautensa erinomainen. Hän rakasti Jumalan asiaa yhtä suuresti kuin Lutherkin. Jumala yhdisti näiden miesten sydämet, niin että heistä tuli erottamattomia ystäviä. Luther oli suureksi avuksi Melanchthonille tämän ollessa vaarassa pelätä ja vitkastella, ja Melanchthon vuorostaan auttoi suuresti Lutheria hänen ollessaan vaarassa edetä liian nopeasti.

Melanchthonin kaukonäköinen varovaisuus torjui monesti vaikeudet, joita asialle olisi saattanut koitua, jos työ olisi jäänyt yksinomaan Lutherin tehtäväksi, ja usein taas työ ei olisi edistynyt, jos se olisi ollut yksin Melanchthonin johdossa. Minulle näytettiin Jumalan viisaus siinä, että Hän valitsi nämä kaksi miestä viemään uskonpuhdistustyötä eteenpäin.

Englanti ja Skotlanti saavat valoa

Samanaikaisesti kun Luther avasi suljetun Raamatun Saksan kansalle, Jumalan Henki johti Tyndalen tekemään saman Englannille. Hän tutki ahkerasti pyhiä kirjoituksia ja julisti pelkäämättä totuudesta saamaansa vakaumusta vaatien, että kaikki

opit oli koeteltava Jumalan Sanalla. Hänen intonsa vain yllytti paavilaisten vastustusta. Eräs oppinut katolinen tohtori, joka antautui väittelyyn hänen kanssaan, julisti: »Meille olisi parempi olla ilman Jumalan lakia kuin ilman paavin lakia.» Tyndale vastasi: »Uhmaan paavia ja kaikkia hänen lakejaan, ja jos Jumala säästää henkeni, niin ennen pitkää saan aikaan sen, että auraa vetävä poika tuntee enemmän Raamattua kuin te.»

Vakaa aikomus toimittaa Uusi Testamentti kansalle sen omalla kielellä, mitä hän oli alkanut pitää vireillä, oli nyt varmistunut, ja hän ryhtyi heti työhön. Koko Englanti näytti liittyvän häntä vastaan, ja hän päätti etsiä suojaa Saksasta. Siellä hän alkoi painaa englanninkielistä Uutta Testamenttia. Pian oli valmiina kolme tuhatta kappaletta Uutta Testamenttia, ja hän julkaisi vielä samana vuonna toisen painoksen. Lopulta hän sai todistaa uskostaan marttyyrikuolemalla, mutta hänen valmistamansa aseet ovat tehneet toisille sotilaille mahdolliseksi taistella halki vuosisatojen aina meidän aikaamme asti.

Skotlannissa evankeliumi sai esitaistelijansa John Knoxin persoonasta. Tämä uskollinen uskonpuhdistaja ei pelännyt ihmisiä. Hänen ympärillään roihuavat marttyyriroviot olivat omiaan vain vahvistamaan hänen intoaan entisestään. Pyövelin kirveen riippuessa uhkaavana hänen päänsä yläpuolella hän seisoi perääntymättä paikallaan jaellen ankaria iskuja sekä oikealle että vasemmalle puolelleen hävittääkseen epäjumalanpalveluksen. Näin hän piti kiinni päämäärästään, rukoillen ja taistellen Herran taisteluita, kunnes Skotlanti oli vapaa.

Englannissa Latimer julisti saarnastuolista, että Raamattua tulee lukea kansan omalla kielellä. Hän sanoi, että Pyhän Raamatun kirjoittaja »on itse Jumala» ja että tässä kirjassa on Tekijänsä voima ja iankaikkisuus. »Ei ole olemassa ketään kuningasta, keisaria, viranomaista tai hallitsijaa... jonka ei ole toteltava ... Hänen pyhää Sanaansa.» »Älkäämme ottako harha-askelia, vaan antakaamme Jumalan Sanan johtaa meitä: älkäämme kulkeko esi-isiemme jälkiä ja noudattako sitä, mitä he tekivät, vaan mitä heidän olisi tullut tehdä.»

Barnes ja Frith, Tyndalen uskolliset ystävät, nousivat puolustamaan totuutta. Ridley ja Cranmer seurasivat heitä. Nämä Englannin uskonpuhdistuksen johtajat olivat oppineita miehiä, ja useimmat heistä olivat olleet roomalaisen kirkkokunnan korkeasti kunnioittamia intonsa ja hurskautensa tähden. Heidän nousemisensa paaviutta vastaan aiheutui siitä, että he tunsivat paavinistuimen erheet ja rikkomukset. Heidän perehtyneisyytensä Babylonin salaisuuksiin antoi heidän sitä vastaan esittämilleen todistuksille suuremman voiman.

Tyndalen, Frithin, Latimerin ja Ridleyjen puolustama suuri pääperiaate oli Pyhän Raamatun jumalallinen arvovalta ja pätevyys. He kielsivät paavien, neuvostojen, isien ja kuninkaitten ottaman vallan hallita ihmisten omiatuntoja uskonnollisissa asioissa. Raamattu oli heidän ohjeensa, ja sen ratkaistavaksi he asettivat kaikki opit ja väitteet. Usko Jumalaan ja Hänen Sanaansa ylläpiti näitä pyhiä miehiä heidän antaessaan henkensä polttoroviolla. L. h. 273-277.

ENTISET VELJET PAHIMPIA VAINOOJIA

”Ja silloin monet lankeavat pois, ja he antavat toisensa alttiiksi a vihaavat toinen toistaan.” Matt. 24:10.

Myrskyn lähestyessä monet, jotka ovat tunnustaneet uskovansa kolmannen enkelin sanoman mutta eivät ole tulleet pyhitettyiksi totuuden kuuliaisuuden kautta, luopuvat uskostaan ja liittyvät vastustajiin. Liittymällä maailmaan ja olemalla osallinen sen hengestä he ovat alkaneet katsella asioita melkein samassa valossa kuin sekin; ja koetuksen tullessa he ovat valmiit valitsemaan yleisesti hyväksytyyn helpon linjan. Lahjakkaat, kaunopuheiset miehet, jotka kerran iloitsivat totuudessa, käyttävät kykyjään sielujen pettämiseen ja eksyttämiseen. He tulevat entisten veljiensä katkerimmiksi vihollisiksi. Kun sapatinpitäjät viedään tuomioistuinten eteen vastaamaan uskostaan, nämä luopiot tulevat

saatanan tehokkaimpina välikappaleina panettelemaan ja syyttämään heitä sekä valheellisilla kertomuksilla ja vihjailuilla kiihottamaan vallanpitäjiä heitä vastaan.

Jumalan kansalta vaaditaan edessä olevan ahdingon aikana järkkymätöntä uskoa. Hänen lastensa täytyy ilmoittaa, että hän on heidän ainoa palvonnan kohteensa ja että he ovat valmiit uhraamaan henkensäkin mieluummin kuin myöntymään vähääkään väärään palvontaan.

Siihen aikaan kulta erotetaan kuonasta. — Silloin sammuu moni tähti, jonka kirkkautta olemme ihailleet. Kaikki, joissa on pyhyiden ulkokuori mutta jotka ovat vailla Kristuksen vanhurskautta, joutuvat tunnustamaan alastomuutensa häpeän.

Maan asukkaiden joukossa, kaikkiin maihin hajaantuneina, on niitä, jotka eivät ole notkistaneet polveaan Baalille. Taivaan tähtien tavoin, jotka näkyvät vain öisin, nämä uskolliset loistavat silloin kun pimeys peittää maan ja synkeys kansat. Syvimmän luopumuksen aikana, jolloin saatana suurimpaan yritykseensä ryhtyen koettaa saada »kaikki, pienet ja suuret, sekä rikkaat että köyhät, sekä vapaat että orjat» vastaanottamaan kuolemanrangaistuksen uhalla väärän lepopäivän noudattamisen merkin, nämä uskolliset, »moitteettomat ja puhtaat, - tahrattomat Jumalan lapset» loistavat »niin kuin tähdet maailmassa» - (Fil. 2: 15). Mitä pimeämpi yö on, sitä kirkkaammin he loistavat.

Maranata 213

“Kuitenkin, kun Ihmisen Poika tulee, löytäneekö hän uskoa maan päältä?”

Luuk. 18:8

Monien ajanmerkkien joukossa, jotka todistavat, että maailman loppu on edessämme on oikea uskon hävitys. Vapahtajamme sanoi: “Minä sanon teille: hän toimittaa heille oikeuden pian. Kuitenkin, kun Ihmisen Poika tulee, löytäneekö hän uskoa maan

päältä?“ Luuk. 18:1-8.

Mistä uskosta on tässä kysymys? Nykyisin miljoonat ihmiset uskovat Jumalaan ja kutsuvat itsensä kristityiksi, mutta Jeesus sanoi: ”Ei jokainen, joka sanoo minulle: 'Herra, Herra!', pääse taivasten valtakuntaan, vaan se, joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon.” Matt. 7:21. Meille tulee selväksi, että on aito usko ja valeusko ja Vapahtajamme tarkoittaa että kun Hän tulee toisen kerran olisi vaikea löytää aitouskoa. Aitousko on elävä ja toimivausko, se on valmis seuramaan Jumalan tahtoa loppuun asti, silloinkin kun on koetuksia, vainon ja kuoleman uhkaa Herran Sanan tähden. Tämä on usko, joka kirkastaa Jumalaa ja Hän kuljettaa meitä voitosta voittoon hengellisessä taistelussa. Tämä uskon hedelmä on ikuinen elämä.

Mikä voisi olla syynä, että aitousko häipyä maanpäältä?

“Ja ennen kaikkea tietäkää se, että viimeisinä päivinä tulee pilkkapuheinensa pilkkaajia, jotka vaeltavat omien himojensa mukaan ja sanovat: "Missä on lupaus hänen tulemuksensa? Sillä onhan siitä asti, kuin isät nukkuivat pois, kaikki pysynyt, niin kuin se on ollut luomakunnan alusta.”“ 2. Piet. 3:3, 4.

Tässä löytyy yksi syy:

5. “...vaeltavat omien himojensa mukaan...” Siis ihmiset vaeltavat omien himojensa mukaan, eikä Jumalan tahdon mukaan. Seurauksena on, että uskon tilalle tulee epäilyksiä.

“Sillä aika tulee, jolloin he eivät kärsi tervettä oppia, vaan omien himojensa mukaan korvasyyhyensä haalivat itselleen opettajia ja kääntävät korvansa pois totuudesta ja kääntyvät taruihin.” 2. Tim. 4:3, 4.

Tässä löydämme toisen syyn:

6. “...eivät kärsi tervettä oppia...” Jos ihminen ei halua kuunnella enää tervettä oppia, se vaikuttaa hänen uskoonsa. Uskomme vahva perustus löytyy vain Raamatun puhtaassa totuudessa. Silloin, kun ihminen haluaa kuunnella jotakin uutta ja kääntyä taruihin, hän horjuu oikealta tieltä ja kadottaa

pelastavan uskon.

“Heissä on jumalisuuden ulkokuori, mutta he kieltävät sen voiman.” 2. Tim. 3:5.

Vielä yksi syy:

7. “Heissä on jumalisuuden ulkokuori, mutta he kieltävät sen voiman.” Siis tekopyhyydellä ihminen itse asiassa kieltää Jumalan voiman. Sillä tavalla hän on väärällä tiellä ja kadottaa pelastavan uskon.

“Sinä päivänä seitsemän naista tarttuu yhteen mieheen sanoen: "Me syömme omaa leipäämme ja vaatetamme itsemme omilla vaatteilla, kunhan vain meidät otetaan sinun nimiisi; poista meidän häpeämme."“ Jes.4:1.

Tässä on myös kaksi syytä:

8. “syömme omaa leipäämme ja vaatetamme itsemme omilla vaatteilla.” Jumalan sana ilmoittaa meille, että lopun aikana niin kutsutut kristityt eivät halua syödä sitä leipää, jonka Jeesus antaa, vaan haluavat syödä omaa leipäänsä, eivätkä halua kantaa sitä pukua, jonka Vapahtaja antaa vaan kantavat omia vaatteita. Siis Herra tarjoaa ikuista leipää, oikeaa hengellistä ruokaa, joka kasvattaa meitä ikuisuutta varten, mutta ihmiset eivät halua sitä, vain omaa leipä = oma hengellinen opi, joka on heidän halunsa mukaan, mutta se ei voi valmistaa ihmistä uutta maata varten. He eivät halua Kristuksen vanhuskauden valkoisen puvun, vaan oman vanhurskauden puvun, mutta sen kanssa ei ole pääsyä Karitsan häihin.

“Mutta nyt, koska olet penseä, etkä ole palava etkä kylmä, olen minä oksentava sinut suustani ulos.” Ilm. 3:16.

Tässä löytyy myös yksi syy:

9. “...koska olet penseä, etkä ole palava etkä kylmä...” Penseä tila on välinpitämättömyyden tila, ja uskova ei huomaa vaaraa, jossa hän on. Hänen uskonsa ei ole enää elävä ja toimiva ja hän on nukkumatilassa. Jos ei tapahdu herätystä ja uudistusta

ajoissa, seurauksena on hylkääminen.

Miten epäusko vaikuttaa meihin?

“Mutta jos paha palvelija sanoo sydämessään: 'Minun herrani viipyy', ja rupeaa lyömään kanssapalvelijoitaan ja syö ja juo juopuneiden kanssa, niin sen palvelijan herra tulee päivänä, jona hän ei odota, ja hetkenä, jota hän ei arvaa, ja hakkaa hänet kappaleiksi ja määrää hänelle saman osan kuin ulkokullatuille. Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys.” Matt. 24:48-51.

Sielunvihollisen päämäärä on kylvää epäilyksiä Jumalan lasten sydämissä, että voisi saada heidät pois oikealta tieltä. Näin hän sai Evan epäilemään Jumalan hyvyuden ja rikkomaan Hänen tahtonsa vastaan.

Raamattu selittää meille, että epäusko on synti! Se vie meidät pois oikealta tieltä. Meidän ei tulisi koskaan lähteä epäilyksen tielle. Meidän ei tulisi koskaan antautua tämän maailman vaikutuksiin, jossa tuskin nykyisin voi löytää aitouskoa. Apostoli Paavalin neuvo on: “Siis, rakkaani, samoin kuin aina olette olleet kuuliaiset, niin ahkeroikaa, ei ainoastaan nian kuin silloin, kun minä olin teidän tykönänne, vaan paljoa enemmän nyt, kun olen poissa, pelolla ja vavistuksella, että pelastuisitte;” Fil. 2: 12.

Ympärillämme olevan epäuskon kautta sielun vihollinen pyrkii tekemään meidät välinpitämättömiksi, mutta muistakaamme mitä Jumalan sana puhuu Lootista. “Kuitenkin hän pelasti hurskaan Lootin, jota rietasten vaellus irstaudessa vaivasi; sillä asuessaan heidän keskuudessaan tuo hurskas mies kiusaantui hurskaassa sielussaan joka päivä heidän pahain tekojensa tähden, joita hänen täytyi nähdä ja kuulla.” 2. Piet. 2:7, 8.

Olkoon maailmassa oleva epäusko syynä, että hartaammin etsisimme Jumalaa ja pysyisimme aina Jeesuksessa. Se on ainut turva paikka meille. Hän vie meidät ikuiseen kotiin.

Mikä on hyvin tärkeää uskon tiellä?

“Mutta ilman uskoa on mahdoton olla otollinen; sillä sen, joka Jumalan tykö tulee, täytyy uskoa, että Jumala on ja että hän

palkitsee ne, jotka häntä etsivät.“ Hebr. 11:6.

Tästä tulee selväksi, että usko, nimittäin aito usko on perusasia Jumalan palvelemisessa. Jeesus sanoi Tuomakselle: ... "Sen tähden, että minut näit, sinä uskot. Autuaat ne, jotka eivät näe ja kuitenkin uskovat!" Joh. 20:29.

Yleensä ihminen sanoo: "Jos en näe, en usko". Tämä inhimillinen määritelmä ei sovi Raamatun totuuteen. Uskon tiellä meidän pitää vaeltaa uskon kautta.

Abrahamista luetaan: "Aabraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi." Room. 4:3. Usko on Jumalan lahja, niin kuin kaikki muut Hengen hedelmät ja hengelliset ominaisuudet. Sen vuoksi meidän pitää rukoilla Herraa, että Hän lahjoittaisi meille vahva usko.

”Jos täytät Jumalan lupauksen ehdot, saat kokea näiden lupauksen täyttymyksen. Jos mielesi viihtyy Jumalassa, et joudu hurmion huipulta epätoivon laaksoon, kun kiusaukset ja koettelemukset kohtaavat sinua. Et puhu epäileviä ja synkkiä sanoja toisille.

Saatana ei voi lukea ajatuksiamme, mutta hän voi nähdä tekemme ja kuulla sanamme. Koska hän on niin kauan tuntenut ihmiskunnan, hän voi kohdistaa kiusauksensa käyttämällä hyväkseen luonteemme heikkouksia. Ja miten usein päästämmekään hänet tuntemaan sen salaisuuden, miten hän voi meidät voittaa! Oi, kunpa voisimme hallita sanojamme ja tekojamme! Kuinka voimakkaiksi tulisimmekaan, jos sanamme olisivat sellaisia, ettei meidän tarvitsisi hävetä nähdessämme ne muistiinmerkittyinä tuomiopäivänä! Kuinka toisenlaisilta ne näyttävätkään Jumalan päivänä kuin silloin, kun me ne lausuimme!” S. n. 321, 322.

Lisää meille uskoa

“Ja apostolit sanoivat Herralle: "Lisää meille uskoa." Niin Herra sanoi: "Jos teillä olisi uskoa sinapinsiemenenkään verran, niin te voisitte sanoa tälle silkkiäispuulle: 'Nouse juurinesi ja istuta itsesi mereen', ja se tottelisi teitä.” Luuk. 17:5, 6.

Todella vain Jeesus voi lisätä meille uskoa ja meidän pitää pyytää siitä, niin kuin opetuslapset pyysivät. Meidän ei tulisi ajatella että me selviydymme muutenkin, vaan nöyrtyä Jumalan edessä. Kun tiedämme, että viimeiset koetukset lähestyy ja vain ne tulee kestäväksi, joilla on vahva usko, miten tärkeä on pyytää Herralta: "Lisää meille uskoa." Auttakoon Hän meitä.

Miten voimme harjoittaa uskoa?

Usko tulee kestäväksi ja vahvaksi harjoittamisessa, niin kuin lihaksetkin voimistelun ja fyysisen työn kautta. Jumala antaa meille koetuksia jossa voimme harjoittaa uskomme. Kun kestämmme koetukset, Jumalan nimi kirkastuu elämässämme ja jokainen voiton jälkeen saamme voimaan seuraavan koetuksen varteen.

Vain uskon edellytyksillä Vapahtaja teki ihmeitä monien ihmisten elämässä.

“Ja heti kun Jeesus itsessään tunsu, että voimaa oli hänestä lähtenyt, kääntyi hän väkijoukossa ja sanoi: "Kuka koski minun vaatteisiini?" Niin hänen opetuslapsensa sanoivat hänelle: "Sinä näet kansanjoukon tungeskelevan ympärilläsi ja sanot: 'Kuka minuun koski?'" Mutta hän katseli ympärilleen nähdäkseen, kuka sen oli tehnyt. Niin nainen pelkäsi ja vapisi, koska hän tiesi, mitä hänelle oli tapahtunut, ja tuli ja lankesi maahan hänen eteensä ja sanoi hänelle koko totuuden. Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Tyttäreni, **sinun uskosi on tehnyt sinut terveeksi**. Mene rauhaan ja ole terve vaivastasi." Mark. 5:30-34.

Siis uskostamme riippuu terveytemme. Jumala täyttää pyynnöt jotka tulee syvästä sydäimestä voittamaan syntiä ja tulla terveeksi kaikkien eniten hengellisesti, että pelastuisimme.

“Niin Jeesus lähti heidän kanssansa. Mutta kun hän ei enää ollut kaukana talosta, lähetti sadanpäämies ystäviänsä sanomaan hänelle: "Herra, älä vaivaa itseäsi, sillä en minä ole sen arvoinen, että tulisit minun kattoni alle; sen tähden en katsonutkaan itseäni arvolliseksi tulemaan sinun luoksesi; vaan sano sana, niin minun palvelijani paranee. Sillä minä itsekin olen toisen vallan alaiseksi

asetettu, ja minulla on sotamiehiä käskettävinäni, ja minä sanon tälle: 'Mene', ja hän menee, ja toiselle: 'Tule', ja hän tulee, ja palvelijalleni: 'Tee tämä', ja hän tekee." Tämän kuultuaan Jeesus ihmetteli häntä, kääntyi ja sanoi kansalle, joka häntä seurasi: "Minä sanon teille: en ole Israelissakaan löytänyt näin suurta uskoa."“ Luuk. 7:6-9.

Onko meillä samankaltainen usko kuin tällä isällä oli? Tuleeko Jeesus sanomaan minun ja sinun kohdallasi: “...en ole Israelissakaan löytänyt näin suurta uskoa.” Herra meitä auttakoon, että niin olisi.

Jos harjoitteleme uskoamme se pysyy elävänä ja antaa meille voimia mennä eteenpäin koetusten ja vaikeuksien läpi, vaikka ulospääsyä ei näkyisi.

”Kristuksen seuraajalla täytyy olla usko pysyväisenä sydämessä, sillä muutoin on mahdotonta olla otollinen Jumalalle. Usko on käsi, joka tarttuu rajattomaan apuun, sen avulla uudistunut sydän saatetaan sykkimään Kristuksen sydämen lyöntien mukaisesti.

Pyrkiessään kotiinsa kotka joutuu usein myrskyn pakottamana alas vuorten ahtaisiin soliin. Mustana, uhkaavana muurina pilvet vyöryvät sen ja aurinkoisen korkeuden välillä, missä sen pesä on. Hetkeksi se näyttää hämäntyvän ja syöksyille sinne tänne, iskien voimakkaita siipiään kuin karkottaakseen nuo paksut pilvet. Villillä huudollaan se herättää vuorten kyyhkyt koettaessaan turhaan päästä ulos vankilastaan. Lopulta se syöksyy ylös mustaan synkkyyteen, ja päästää kimeän voitonkirkunan hetkistä myöhemmin sukeltaessaan esille ylhäällä vallitsevaan tyyneen auringonpaisteeseen. Pimeys ja myrsky ovat kokonaan sen alapuolella, ja taivaan valo loistaa sen ympärillä. Se lentää rakkaaseen kotiinsa korkealla kallionhuipulla, ja on tyytyväinen. Pimeyden läpi se pääsi valoon. Sen täytyi ponnistella sitä varten, mutta se sai täyden palkan saadessaan toiveensa täytetyksi.

Tämä on meidänkin ainoa keinomme Kristuksen seuraajina. Meidän on osoitettava elävää uskoa, mikä tunkee läpi pilvien, jotka paksun seinän tavoin erottavat meidät taivaan valosta. Meidän on päästävä uskon korkeuksiin, missä kaikki on rauhaa ja

iloa Pyhässä Hengessä.” S. n. 96, 97.

Jumala meitä siunatkoon ja auttakoon, että tässä maailmassa joka on täynnä epäluottamusta ja epävarmuutta uskomme pysyisi vahvana ja saavuttaisimme Kristuksen kaltainen luonne, ollaksemme kerran ikuisessa kodissa. Amen.

Teidän veljenne Vladimir Marinov

Ilmaiseksi

1. Moos. 42:25-28

Joosefin veljet eivät käsittäneet, mitä se voisi tarkoittaa, että he löysivät rahansa jälleen sakeissa. He eivät ymmärtäneet sitä. Mutta me ymmärrämme sen, ja voimme oppia siitä hyvin tärkeä opetuksen. Joosef ei halunnut ottaa veljiltänsä rahaa. Hän lahjoitti heille viljaa ja lisäksi matkarahat. Hän ei ottanut hintaa heiltä. Jos Joosef jo ei ottanut mitään hintaa - kuningas Jeesus ei ota ensinkään! Hän ei myy, Hän lahjoittaa! Tiedätkö jo tämän? Monet, monet eivät tiedä sitä. Monet, jotka kutsuvat itseänsä kristityiksi, ovat sitä mieltä, että Herra olisi myynyt armonsa. Ja he pelästyvät aivan kuin Joosefin veljet, kun heille sanotaan, että ihminen ei pysty maksamaan Jeesuksen armosta. Millä sitten ihminen tahtoo maksaa? He tahtovat maksaa kirkossa käynneillä ja osanottamisella pyhällä ehtoollisella, tunnontarkoilla velvollisuuksien täyttämällä, ja rehellisellä elämällä. Ja kun kaikki tämä on annettu ja maksettu, sitten ihminen ajattelee, että saa oikeuden Jumalan armoon.

Minä olen täyttänyt aina uskollisesti uskon velvollisuuksiani! Mutta miten vähän jotkut tuntevat kuninkaan Jeesus, jotka niin ajattelevat! Jos ihminen voisi kiteyttää väärän kristityn luonteen yhteen sanaan “anna”, silloin voidaan kiteyttää oikean raamatun todellisen kristityn luonne yhteen sanaan: “ottaa”! Kyseissä on ottaminen. “Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo,

hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.” Joh. 3:16. Mutta mitä hyötyä on, että Jumala antoi Poikansa, kun ei ole ihmisiä, jotka ottaisivat Häntä vastaan?

Juuri tästä aito kristillisyys alkaa, että otamme Jeesuksen vastaan. Sen vuoksi Johannes kirjoittaa: “Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä.” Joh. 1:12.

Jumala antaa meille ei ainoastaan Poikansa, vaan Hän antaa meille kaikki, Hänen kanssa ja Hänessä. “Hän, joka ei säästänyt omaa Poikaansa, vaan antoi hänet alttiiksi kaikkien meidän edestämme, kuinka hän ei lahjoittaisi meille kaikkea muutakin hänen kanssansa?” Room. 8:32. Eikö Jumala antanut meille tämä lahja, Hänen ainokaisen Poikansa, mitä Hän pidättäisi sitten meistä? Ja Jumala on valmis antamaan, aina valmis uudelleen antamaan, jos me olemme vain valmiita ottamaan vastaan, ja uudelleen ottamaan vastaan! Voiko olla helpompaa, kuin tämä?

Pieni lapsi jo voi ottaa vastaan. Jumala ei voi tehdä tätä meille helpommaksi, kuin kun astumalla meidän eteemme ja sanoen: Ota! Ota kuitenkin! Ja jälleen ota! Sitä vastoin, että sinä vaivaat itseäsi yrittämisellä ja vaivaat päätäsi, oletko jo tarpeeksi tehnyt, saadaksesi Jumalan armon, sinun pitää ojentaa kätesi ja ottaa vastaan!

Hänen armonsä on saada ilmaiseksi, Jumala ei myy, Hän lahjoittaa! Miksi sitten ihmiset tahtovat uskoa niin vaikeasti, että heidän pitää yksinkertaisesti vain ottaa? Se näyttää niin nöyryyttävältä, että heidän pitää vain ottaa vastaa, että heidän pitää sallia itsellensä lahja. He haluavat ansaita, maksaa ja ostaa. Tämä vastaa enemmän heidän ylpeää luonnettansa. Mikä on yksinkertaisen ottamisen tiellä? Luonnollisen sydämen ylimielisyys. Se tahtoo saada kiitosta omasta ahkeruudesta. Mutta ottaa vastaan - se on niin alentavaa. Ja muuten se ei onnistu. Aito kristitty tarkoittaa “ottaa“! Ja se, joka ei ota armoa lahjaksi, hän ei saa sitä! Sen vuoksi älä yritä enää saada Jumalan armoa rahalla. Älä ajattele enää, että voisit jollakin tavalla maksaa Hänelle. Millä voit sitten maksaa suurelle Kuninkaalle? Sinä köyhä ihmislapsi,

älä ajattele enää sellaista! Ota! Ota Hänen runsaudesta. Hän antaa sinulle, mitä sinä tarvitset ja runsaasti!

Joosef ei antanut ainoastaan rahat takaisin, jotka veljet toivat hänelle ostohinnaksi. Hän antoi heille vielä matkarahat paluu matkaa varten. Niin Joosef lahjoitti heille. Ja häpäisikö Jeesus tästä heikosta inhimillisestä esikuvasta? Ei koskaan!

Sinä saat tulla ja ottaa, joka päivä ja joka tunti. Ja sinä tulet kokemaan yhdessä Johanneksen kanssa ja toteamaan: “Ja hänen täyteydestään me kaikki olemme saaneet, ja armoa armon päälle.” Joh. 1:16. Hän on Lahjoittaja.

Mitä sinä tarvitset kehollesi ja sielullesi, sitä sinä saat Häneltä armossa lahjaksi, ilmaiseksi!

Mihin sydämesi on sitoutunut ?

1. Moos. 42:36-38

Se oli ikävä paluu takaisin kotiin, kun Jaakobin pojat tulivat Egyptin matkalta. Simeon ei ollut mukana, koska hänen piti jäädä vangiksi. Mikä tuska on ollut Simeonin perheelle ja vanhalle Jaakobille! Ja siitä tilanteesta pääsisi ainoastaan silloin, jos he toisivat Benjamin mukaan, jolloin Simeon vapautettaisiin. Benjamin, nuorin, isän rakkain! Ei! Ei, missään tapauksessa! Ratkaisevasti Jaakob kieltäydy tästä vaatimuksesta. Ei, Benjamin ei lähde mukaan. Ruuben saa puhua mitä haluaa, mutta Benjamin on hyvin kallis isälle, että hän laskisi hänet matkalle. Benjamin oli sitoutunut hänen sydämeensä. Hän ei voi erottaa itseänsä Benjaminista. Toiset hän voi laskea, jos sitä vaaditaan, mutta ei Benjaminia! Miten usein tapahtuu samankaltaista nykyisin! Herra laittaa sormensa jonkun henkilön päälle, tai johonkin asiaan ja sanoo: “Anna se minulle!” Ja sinä sanot: “Ei, tätä minä en voi!” Minä en voi luopua siitä, sydämeni on hyvin sitoutunut siihen. Puhu mitä tahansa ja pyytämisen on turhaa. Pysytään siinä: Ei, minä en voi, en tee sitä. Eikö ole jo elämässäsi tapahtunut niin? Ilmeisesti myös sinulla on ollut joku Benjamin? Ilmeisesti sinulla on joku Benjamin, jota sinä huolellisesti suojelet. Onko se joku ihminen, johon sydämesi on sitoutunut, niin kuin Jaakobin sydän

hänen poikaansa.

Ehkä se on sinun miehesi? Tai rakas vaimosi? Tai sinun lapsesi? Kiitos siitä, mitä Paavali kirjoitti: "...olkoot tästedes nekin, joilla on vaimot, niin kuin ei heillä niitä olisikaan." Ja samalla voi sanoa: "olkoot tästedes nekin, joilla on miehiä ja lapsia, niin kuin ei heillä niitä olisikaan." 1. Kor. 7:29.

"Joka on naimisissa, sisäisesti pitää olla niin vapaana, kuin olisi naimaton." 1.Kor. 7:29. (Saksal. käännös, Gute Nachricht)

Ajattele mitä Jeesus on sanonut:

"Joka rakastaa isäänsä taikka äitiänsä enemmän kuin minua, se ei ole minulle sovelias; ja joka rakastaa poikaansa taikka tyttärensä enemmän kuin minua, se ei ole minulle sovelias." Matt. 10:37.

Tai "Benjamin" on jotakin muuta? Voi olla sinun liikeyrityksesi, tai omaisuutesi? Kyllä, monien kohdalla on niin: ensiksi ihminen saa liikeyrityksen käyntiin ja sitten se valtaa hänet. Ja hänestä tulee yrityksen orja, sen tilalle, että kuuluisi Herralle. Varjele itseäsi, että sinun yrityksesi ei olisi kaikki sinulle! Että sydämesi ei olisi sitoutunut rahaan. Ota siunaus, jonka saat kaupasta, kiitollisena Jumalan kädestä; mutta älä sido sydäntäsi maallisiin ja katoavaisiin tavaroihin!

Katso, kaikki mistä ihminen ei voi luopua on joku "Benjamin" ja se laittaa Jumalan sivummalle. Jumalamme tahtoo koko sydämemme jakamattomana - tai ei mitään. Hän ei jaa kunniaansa epäjumalien kanssa. Hän on kiivas Jumala. Sen vuoksi anna Hänelle koko sydämesi ja älä pidätä mitään itsellesi! Mikä loukkaus on pyhälle Jumalalle, kun ihminen suhtautuu Häneen väärin!

Jaakobin kohdalla kesti myös kauan. Ensiksi piti tulla nälkä, ennen kuin hän päätti laskea Benjaminin matkaan. Ja se oli vasteenmieluisia, kun lopuksi teki päätöksen.

1. Moos. 43:11

"Jos niin on, tehkää ainakin tämä:"

Hänelle ei ollut enää toista mahdollisuutta. Jos hän ei olisi laskenut Benjaminia, silloin hän ja koko hänen perheensä olisi kuollut nälkään. Niin vihdoinkin hän päätti ja laski hänet menemään. Miten nyt kävi? Kun hän luovutti Benjaminin, hän sai takaisin Simeonin ja Benjamin - kyllä, mitä hän ei ajattelutkaan, hän sai lisäksi myös Joosefia. Hän ei olisi koskaan voinut halata Joosefia, jos hän ei olisi laskenut Benjaminia! Kyllä, jos Jaakob olisi tiennyt sen, hän ei olisi ollut niin harkitseva, hän ei olisi ollut niin kauan kieltäväinen! Hän olisi heti laskenut hänet lähtemään.

Mutta sinä, sinä sait tietää, että Jeesus ilmoittaa itsensä sinulle, mistä sinun pitää luovuttaa, mikä on Hänen tiellänsä, ja kuitenkin sinä et tahdo? Älä ole niin mieletön! Sinä estät Jumalaa, siunaamasta sinua niin, miten Hän haluaa siunata sinua! Sen tähden päätä tänään! Tuo uhri hänelle ja luovuta se, mikä on tiellä sinun ja Jumalan välillä.

Ei yksin

1. Moos. 43:1-3

Mutta nälänhätä jatkuu. Jaakob vaati uudelleen, että pitää lähteä taas Egyptiin. Mutta yksi tärkeä ehto on täytettävä. Egyptin herra oli vakaasti käskenyt heitä tuomaan nuorimman veljensä, kun tulevat jälleen, ettei hän pitäisi heitä vakoilijoina ja pitäisi rangaista heitä. Mutta vanha isä Jaakob ei voi laskea rakkainta poikaansa. Hän puhuu pojillensa valittavasti ja moittivasti: "Te teette minut lapsettomaksi; Joosefia ei enää ole, Simeonia ei enää ole, ja Benjamininkin te tahdotte viedä minulta; kaikki tämä kohtaa minua." 1. Moos. 42:36. Mutta varmuudella Juuda sanoi hänelle: "Se mies teroitti meille teroittamalla: 'Ette saa tulla minun kasvojeni eteen, ellei veljenne ole teidän kanssanne.'" 1. Moos. 43:3.

Vihdoinkin, pitkän vastustamisen jälkeen, huokauksilla Jaakob antoi periksi ja laski Benjaminin lähtemään.

Joosefin historia sisältää muutamia ihmeellisiä viittauksia Jeesuksen historiaan. Näillä sanoilla, jotka lähti Jaakobin suusta on myös syvä ja ihmeellinen tarkoitus. Sen syvä tarkoitus voi

löytää vain silloin, kun otamme Vapahtajan puheenaiheeksi. Tämä on Jeesuksen halu ja tahto Hänen omilleen:

“Ette saa tulla minun kasvojeni eteen, ellei veljenne ole teidän kanssanne.” 1. Moos. 43:3. Mitä tämä voisi tarkoittaa?

Herra vaatii ja käskee, ettemme ajattelisi vain omaa pelastustamme, vaan myös veljemme pelastusta. Meidän ei saisi tulla yksin! Vaatiiko Hän todella tätä? Aivan totta. Hän ei puhuu muuta vertauksessa uskotuista talenteista. Onko Hän tyytyväinen, kun Hänelle tuodaan jälleen takaisin vain yksi talentti, joka huolellisesti on kuljettu ja säilytetty pyyheliinassa? Ei, siihen Hän ei ole tyytyväinen.

Jos vastaat kuten Kainin : “Olenko minä veljeni vartija?“, niin hänen vastauksensa kuuluu siihen: “Te ette saa tulla ilman teidän veljenne.” 1. Moos. 43:3. (Saksal. käännös).

Me emme saa, meidän ei pitäisi tulla yksin; meidän pitää tuoda myös muita mukamme. Mitä olet jo tehnyt, täyttääksesi tämän pyhän velvollisuuden? Mitä olet tehnyt, johdattaaksesi ihmisiä Jeesuksen luokse?

Oletko jollekulle tullut siunaukseksi? Saattaa olla, että katsot minuun hämmästyneenä ja ihmeissäsi: “Minä? Minun pitää johdattaa ihmisiä Vapahtajan luokse? Miksi on sitten saarnaajat?”

Mutta saarnaajat eivät ole turhaa olemassa. Jokaisen kristityn pitää olla todistajana kristinuskosta ja työskennellä veljensä puolesta. Oletko arka tämän tehtävän edessä? Kyllä, se ei ole helppoa.

Koska kun ilolla tunnustat Vapahtajasi, silloinko sinulla olisi jonkunlainen kiusa ? Sinun työtoverisi tulee tekemään sinusta heidän pilkkaansa kohteeksi; sinun johtajasi ilmeisesti tulee käskemään sinua olemaan hiljaa, ja jos sinä et ole hiljaa, he laittavat tuolin oven taakseen. Haluatko silloin lopettaa Jeesuksen tahdon tekemisen? Ajattele kuitenkin sitä, miten Jeesus kaipaa, että hänen kipujensa kautta palkka tulee suureksi ja aina suuremmaksi. Ajattele sitä, että ilo on taivaassa jokaisesta syntisestä, joka tekee parannuksen!

Ja kun ajattelet sitä ja selvität sen itsellesi: tuskin minä voin

auttaa, tehdä Vapahtajalle tätä iloa, tahdotko sinä sitten inhimillisen pelon tähden vetäytyä pois?

Ei, anna olla, että viholliset kiivastuvat; ei ole syytä hermostua.

Kun olet tehnyt Jeesuksen asian sinun asiaksesi, silloin Hän astuu sinun puolestasi ja johdattaa kaikki ihmeellisellä tavalla!

Ja se tuo iloa, kun joku ihminen kiittää sinua, että hän on pelastunut! Todella tämä on iloa, jonka edestä kannattaa kestää pilkkaa ja vihaa! Mutta sanotko, minulla ei ole ollenkaan lahjoja!

Tämä ei ole ollenkaan tarpeellista!

Kertoa Jeesuksesta, kutsua ja hakea ihmisiä jumalanpalvelukseen, siihen ei vaadita erikoisia lahjoja. Eikö ole niin, jos siitä tulee onnea sinulle, silloin voit kertoa ystävillesi ja sukulaisillesi? Siis, kun olet oppinut tuntemaan onnen ja rauhan Jeesuksen seurassa, ja sinulla on hyvä Hänen kanssa, etkö silloin voit puhua siitä? Miksi ei?

Totta kai maailma sanoo mielellään: Uskoni ja uskontoni ei koske ketään ihmistä, sen jokainen pitää hiljaisuudessaan ja hoitaa Jumalan kanssa. Varmasti kamarin hiljaisuudessa se alkaa. Mutta usko ei saa jäädä hiljaisuuden olotilaan, että kukaan ei huomaa mitään siitä.

Kuuluu tunnustaa Herra ihmisten edessä, pitää yrittää tuoda esille Vapahtaja veljellesi, sisarillesi, ystävillesi. Ja varmasti näissä sanoissa ja teoissa Jumalan siunaukset eivät puuttuisi. Se on Vapahtajan asia; sinä autat Jumalan työssä, kun yrität johdattaa ihmisten sydämet Hänen luokse. Siinä Hänen siunauksensa ei puutu. Sen tähden, nouse toimimaan! Paholainen työskentelee väsymättä, kaataa ihmisiä alas ja sadat tuhannet saavat tämän maailman ruhtinaan palkan. Jeesuksen seuraajien pitää muistaa pyhä velvollisuutensa, kertoa ihmisille Jeesuksesta. Ajatelkaa sitä: "Ette saa tulla minun kasvojeni eteen, ellei veljenne ole teidän kanssanne." Saksan kielellä: "Ette saa nähdä minun kasvojani, ellei veljenne ole teidän kanssanne." 1. Moos. 43:3. Jatkuu...

Kurt Barath

Keski-Amerikka

“Hyvä ja vakaa on Herra; sen tähden hän neuvoo syntiset tielle. Hän johdattaa nöyriä oikein, hän opettaa nöyrille tiensä. Kaikki Herran polut ovat armo ja totuus niille, jotka pitävät hänen liittonsa ja todistuksensa.” Ps. 25:8-10.

Kolumbiasta tai Venezuelasta ei ole maanteitä Keski-Amerikkaan. Meidän piti lentää Panamaan. Panamassa meitä odotti vanhin lähetystyöntekijä: veli Kozel.

Tapaaminen oli sydämellinen. Nyt oli ihanaa olla yhdessä VW bussissa. Bussi oli hyvä ja turvallinen. Se ei jättänyt meitä hätään huonoilla teillä tai vuorilla. Saimme vapaasti keskustella ja kertoa, mitä Jumala oli tehnyt Hänen rakkaudessaan meille.

Lähetysaarnaja Kozel, joka aloitti lähetystyön Keski-Amerikassa ja Meksikossa kertoi meille monia kokemuksia Jumalan kanssa. Siinä kokemusten jakamisessa, joita olimme tehneet Jumalan kanssa lähetystyössä, aika meni nopeasti ja niin saimme myös helpotusta voittoa eron tunteen vaimosta ja lapsesta.

Työsuunnitelmaan oli myös laadittu hengellisiä juhlia, joiden jälkeen oli tarkoitus suunnata Meksikoon.

Eräs lähetyskäynti Guatemalassa muistutti minua ikävästä tapahtumasta. Meitä pyydettiin käymään yhdessä paikkakunnassa, missä monet uskonveljet ja sisaret suurella kaipauksella odottivat meitä. Mutta meille ilmoitettiin myös, että sillä seudulla on hyvin kostea ilma ja on hyvin vaikeaa eurooppalaisille kestää sellaista kosteutta. Me mietimme ilmastoja, mutta päätimme kuitenkin ottaa pyyntö vastaan. Lähdimme matkalle palvelukseksi heitä.

Kun tulimme sinne, me tunsimme kuumuutta, hiostavan ilman, joka pian teki meidät voimattomiksi ja hitaiksi, mutta yritimme tehdä kaiken, kuin olisimme kestäneet. Perjantai iltapäivänä juhlat alkoivat. Iloitsimme monista vieraista. Illalla ilma oli hyvin hiostava, mutta kestimme sen. Yöllä uimme hiessä, kuitenkin jollain tavalla kestimme senkin. Aamulla ilma oli vähän miellyttävämpi ja tunsimme itsemme hiukan parempi oloisiksi.

Minun toverini illalla jo romahti ja makasi sängyssä ja häntä hoiteli eräs luontais- lääkäri. Sapattikoulun jälkeen minua pyydettiin pitämään saarnatilaisuus.

Sali oli täynnä, ilma oli hiostavan kuuma. Trooppinen ilma oli epätavallinen minulle. Jumalanpalveluksen loppu vaiheessa minulle tuli pahaolo. Tunsin miten voimani uupuu ja huomasin, että olen romahduksen edessä.

Hartaasti rukoilin Jumalaan: "Herra auta minua! Täällä on sinun kansasi, ja minä olen sinun palvelijasi." Jumalan avulla sain päättää palveluksen. Herra auttaa, kun tarvitsemme Hänen apuansa. Mutta Hän on antanut meille myös apua luonnon kautta: veden, saven, yrttien ja muiden menetelmien muodossa.

Meksiko

Guatemalasta matkustimme Meksikoon päin. Tiet olivat huonot, mutta hyvällä autolla oli mahdollista saavuttaa tyydyttävä vauhti.

Me emme jääneet Meksikon kaupunkiin, vaan ajoimme meidän keskukseen, 70 km. päässä Cuarnavaca kaupungissa.

Cuarnavaca sijaitsee malarian seuduilla hyvällä ilmastoalalla. Niin kuin kesällä, myös Talvela on miellyttävä lämpö. Ihanat kukat kaunistavat ympäristöä koko vuoden aikana. Se joka pitää luonnollisesta elämästä, yksinkertaisesti voi asua täällä kuin pienessä paratiisissa.

Vaikka tein muutamia lähetyskäyntejä Meksikossa, viimeinen käyntini oli vuonna 1986. Kauniin ja siunatun seminaarin ja juhlien aikana minä sain vatsa myrkytyksen, ja vain siksi, koska söin yhden lehden vuorisalaattia. Tällaista tapahtuu, koska maanviljelijät lannoittavat viemäriveredellä joka sisältää hyönteisiä. Armon Jumala auttoi minua myös tässä tilanteessa, koska tuhannet vieraat olivat tulossa juhlille.

Juhlat, jotka kestivät kolme päivää oli sekä puhujille että kansalle Jumalalta siunattu kohtaaminen. Oli vaikea sanoa näkemiin, mutta koti on aina koti. Sitä ei voi korvata toisilla keinoilla.

Voida elää hyvin, siinä kaunis mantere Etelä- ja Keski-Amerikka, niin kuin Meksiko, joka yhdistää Pohjois- ja Etelä-Amerikan.

Meksikon maa

Meksiko Mayan ja atsteekkien maa on Brasilien jälkeen kaikkein asutuin maa Latinalaisessa Amerikassa. Noin kolme neljännesosaa Mestitsit, jotka ovat sekoitus valkoisten ja intiaanien välillä, joka samalla kulttuurisesti, poliittisesti ja taloudellisesti on suurin vallitseva ryhmä. Toisaalla on noin 45 intiaaniheimoja.

Nykyisin jalorotuiset intiaani ryhmät, jotka saavuttivat korkean kulttuurin ja asuvat tänä päivänä vuoristo maalla, ovat Nahua, jotka asuvat lähellä pääkaupunkia, atsteekit, sapoteekit, Maya, joilla on oma kehitys, totonakit ja monet muut.

Noin 150-200 kieltä - niiden yhtenäisyys on hyvin erilainen - nykyisin on vielä 17 kieliryhmää. Puhutaan 34 kieltä 120 murteella. Kaupungin ja siitä eteenpäin seurustelu kieli on espanja, joka runsaasti sisältää intialaisia sanoja. Lukutaidottomien ihmisten osuus on suuri, vaikka monien ponnistelevatkin sitä vastaan.

Palvontakeskukset niiden pyramidiin ja temppelien kanssa todistavat korkeasta kulttuurista ja poliittisesta kehitykseksi organisaatioksi, jota ei voi vertailla Euroopan antiikkikulttuurin kanssa. Jatkuu...

S. Gurknecht

Nauttikaa elämästä

Yllätykseksemme sukulaiseni järjestivät minulle ja puolisololleni muutaman päivän levähdyshetken kylpylään. Suunnittelimme sopivan ajankohdan ja pian aioimme toteuttaa sen. Tyttäreemme tuli perheineen vierailemaan kodissamme ja keskustelimme

seuraavana päivänä alkavasta lomastamme. Koko perhe iloiten eläytyi harvinaiseen tulevaan lomaamme, sillä olihan se aivan ainutlaatuinen, elämämme ensimmäinen yhteinen loma kahdestaan koko avioliittovuoden aikana. Tyttäremme perheen oli aika lähteä omaan kotiinsa, sillä heilläkin oli omat velvollisuutensa seuraavana päivänä. Heidän pieni poikansa kuunteli tarkkaavaisena keskusteluaamme ja totesi isovanhemmilleen lähtötervehdykseksi ”nauttikaa elämästä”. Tämä pienen pojan rohkaiseva toteamus sai mieleemme iloiseksi ja lomamme toiveikkaaksi. Saimme iloa ja voimaa pitkäksi aikaa!

Miten voimme nauttia elämästä?

Aina ei ole näin ihania yhteisiä hetkiä, josta voi iloita sydämenpohjasta! Kielteisiin ja vähemmän kiinnostaviin asioihinkin elämässämme voidaan löytää toiveikkuutta ja myönteisyyttä. Lomalla ollessamme saimme tutustua kylpylän toimintaan ja valita meille mielenkiintoisimmat ohjelmat. Eräänä iltana saimme osallistua Raamattutunnille. Sinne tuli myös arkaillen eräs iäkkäämpi henkilö, jota oli pitkään kiinnostanut nämä asiat, mutta ei vain ollut rohkeutta tehdä ratkaisua asian puolesta. Hän sanoi olevansa ”vain kuuntelu oppilas.” Kerrottuaan ongelmansa ja Raamattutunnin ohjaajan tarjotessa uutta elämää Kristuksessa, hän halusi ratkaista asiansa Taivaan Isän puoleen. Siellä ollessamme saimme tutustua häneen lähemmin ja lauloimme hänelle hengellisiä lauluja. Hän nautti sydämensä pojasta ihanasta uudesta elämästä!

Myöhemmin hän kertoi esirukoilijastaan, kuinka hän oli kauan rukoillut hänen puolestaan. Hän uskoi sairautensa paranevan uuden elämän myötä, jota hän saa nyt nauttia Jeesuksen seurassa ja jota hän ei halua antaa pois sydämestään! Niin iloinen ja onnellinen hän oli saadessaan hengellisen laulukasetin, että sanoi pelkäävänsä sen kuluvan puhki, kun on kuunnellut sitä jatkuvasti! Koetuksiakin tulee matkalla, mutta ne kohdataan uudella tavalla!

Olin kuullut, että eräs uskonsisareni oli sairaalassa ja ajattelin mennä häntä katsomaan, mutta maatalon emännän tehtävistä ei ole

helppoa lähteä, koska omille töilleni on saatava lomittaja. Keskustelin perheessäni siitä ja sain heiltä ihanan avun matkaani varten. Niinpä minä sitten lähdin parin tunnin ajomatkan päähän uskonsisareni luo sairaalaan. Saavuttuani perille kuulin kyynelten liikuttaman huudahduksen: ”Mistä sä tiesit tänne tulla!” Iloittuamme yhdessäolosta tuli hetki, jolloin ehdotin yhteistä lauluhetkeä. Kaivettuani laulukirjani esille kuulin eräästä vuoteesta kysymyksen, onko sinun kirjassasi laulua: ”Tule, Jeesus, ja siunaa lastas. On tuulinen maailma tie! Kätes voimakas turvaksi anna. Kun uuvun niin nosta ja kannan. Ikirauhaan kerran vie!” Välittömästi tämän lausunnon jälkeen seuraavasta vuoteesta kuului huudahdus: ”Minä lauloin mieheni kanssa kymmenen vuotta kirkkokuorossa”. Jälleen pian tämän jälkeen kolmannelta vuoteesta kuuli: ”Muistatko sinä sitä lastenlaulua: ”Maan korvessa kulkevi lapsosen tie. Hänt’ ihana enkeli kotihin vie. Niin pitkä on matka ei kotia näy, vaan ihana enkeli vieressä käy, vaan ihana enkeli vieressä käy. On pimeä korpi ja kivinen tie ja usein se käytävä liukaskin lie. Oi, pianhan lapsosen langeta vois, jos käsi ei enkelin kädessä ois, jos käsi ei enkelin kädessä ois.” Vielä neljännestä vuoteesta kuului, että muistatkos kuinka vanha Metusalah oli?

Yllätyin näin mahtavasta vastaanotosta, vaivojen ja kipujen saattamien iäkkäiden vanhusten onnesta ja ilosta! Sain tosi sydämellisen ja lämpimän vastaanoton, josta näkyi, että elämästä oli nautittu ja nautittiin parhaillaan! Jälleen minäkin sain voimaa, iloa ja ihania muistoja elämäni! Sydämestäni olen Jumalalle kiitollinen näistä ihanista kokemuksista!

Onko elämä aina näin mutkatonta? Entä jos elämästä ei voikaan nauttia näin sydämensä pohjasta? Raamatussa on eräs lohduttava ja hyvin mielenkiintoinen tapaus toisenlaisesta elämästä. (Joh. 4:5-30.)

Eräs nainen nautti toisenlaisesta elämästä. Hänen nautintonsa olivat salassa kohdatut miehet. Hän kuvitteli, ettei kukaan tiedä hänen entisestä elämästään yhtään mitään. Hän yllättyi kohdatessaan Jaakobin lähteellä juutalaisen miehen, joka tiesi

hänen entisen elämänsä, vaikka hän koetti välttää puhumista vastenmielisestä asiasta.

Jeesus tunsi hänen menneisyytensä ja elämänsä salaisuudet. Hän paljasti sen kauniilla tavalla ohjaten hänet näkemään syntisyytensä. Hän oli ystävällinen ja sääliväinen. Ei hän moittinut tai tuominnut, vaan taidokkaasti ja kärsivällisesti johti keskustelua, että se sai toiveikkuutta hänen elämässään. Kansan joukossa halveksittu syntinen nainen, sydän täynnä iloa ja riemua riensi kaupunkiin kertomaan toisillekin ihastuttavasta sanomasta! Niin onnellinen hän oli, kun hän oli saanut nauttia ”elävää vettä”, että unohti janoiselle matkamiehelle, Jeesukselle, antaa juotavaksi vettä.

”Tämä nainen kuvaa mitä käytännöllinen usko Kristukseen saa aikaan. Jokainen tosi opetuslapsi on syntynyt Jumalan valtakuntaan lähetystyöntekijäksi. Se, joka juo elävää vettä, tulee elämän lähteeksi. Vastaanottajasta tulee antaja. Kristuksen armo sydämessä on kuin lähde erämaassa, joka kumpuaa virvoittaen kaikkia ja tehden ne, jotka ovat valmiit joutumaan perikatoon, halukkaiksi juomaan elämän vettä.” AT s. 174.

Toinen mielenkiintoinen tapaus oli sydämeltään hurskaasta ja toimeliaasta kuninkaasta, Hiskiasta. (2. Kun. 20. luku). Hän oli surullinen, että temppelissä oli luovuttu elävän Jumalan palvelemisesta ja se oli vaihdettu räikeään epäjumalan palvelemiseen. Hän halusi asiaan tehtävän nopeasti korjauksen. ”Ja hän sanoi heille: ”Kuulkaa minua, te leeviläiset! Pyhittäytykää nyt ja pyhittäkää Herran, isienne Jumalan, temppeli ja toimittakaa saastaisuus pois pyhäköstä.” 2.Aikak. 29:5. Asia otettiin vakavasti ja ”papit menivät sisälle Herran temppeliin puhdistamaan sitä, ja kaiken saastaisuuden, minkä löysivät Herran temppelistä, he veivät Herran temppelin esipihalle; sieltä leeviläiset ottivat sen ja veivät sen ulos Kidronin laaksoon.” 2.Aikak. 29:16. Näin alettiin yhteistyössä uudistamaan temppeliä ja ripeästi saatiin korjaukset tehtyä. Hiskia ja kansa nauttivat elämästään työskennellä Jumalan kunniaksi! ”Näin järjestettiin palvelus Herran temppelissä. Ja Hiskia ja kaikki kansa iloitsivat siitä, mitä Jumala oli kansalle

valmistanut, sillä se oli tapahtunut äkisti.” 2. Aikak. 29:36. Elämä oli onnellista! Hiskia sai nauttia menestyksestä! ”Näin Hiskia teki koko Juudassa; hän teki sitä, mikä oli hyvää, oikeata ja totta Herran, hänen Jumalansa, edessä. Ja kaiken, mihin hän ryhtyi etsiessään Jumalansa, koskipa se palvelusta Jumalan temppelissä tai lakia ja käskyjä, sen hän teki kaikesta sydämestänsä, ja hän menestyi.” 2. Aikak. 31:20,21. Yhtäkkiä kaiken ihanuuden keskellä hän sai yllättävän, ihmeellisen ja pelottavan tuomio viestin profeetta Jesajalta. ”Niihin aikoihin Hiskia sairastui ja oli kuolemaisillansa; ja profeetta Jesaja, Aamoksen poika, tuli hänen tykönsä ja sanoi hänelle: ”Näin sanoo Herra: Toimita talosi; sillä sinä kuolet etkä enää parane” Mutta hän anoi armoa ”Oi Herra, muista, kuinka minä olen vaeltanut sinun edessäsi uskollisesti ja ehyellä sydämellä ja tehnyt sitä, mikä on hyvää sinun silmissäsi!” Ja Hiskia itki katkerasti.”

Jumala kuuli Hiskian rukouksen ja paransi hänet, ja antoi vieläpä 15-vuotta lisää elinaikaa. Kaiken lisäksi luonnossa tapahtui ihmeellinen päivän jatkuminen merkiksi hänen parantumiselleen, jota Assyrian alaisuudessa olevan kansan tähtitieteilijätkin ihmettelivät.

”Palaja takaisin ja sano Hiskialle, minun kansani ruhtinaalle: 'Näin sanoo Herra, sinun isäsi Daavidin Jumala: Minä olen kuullut sinun rukouksesi, olen nähnyt sinun kyyneleesi. Katso, minä parannan sinut: jo kolmantena päivänä sinä menet Herran temppeliin. Ja minä lisään sinulle ikää viisitoista vuotta. Ja minä pelastan sinut ja tämän kaupungin Assurin kuninkaan käsistä. Minä varjelen tätä kaupunkia itseni tähden ja palvelijani Daavidin tähden.' Ja Jesaja sanoi: ”Toimittakaa tänne viikunakakkua.” Niin he toivat sitä ja panivat paiseen päälle; ja hän parani. Ja Hiskia sanoi Jesajalle: ”Mikä on merkinä siitä, että Herra on parantava minut, niin että minä kolmantena päivänä voin mennä Herran temppeliin?” Jesaja sanoi: ”Tämä on oleva sinulle merkinä Herralta siitä, että Herra tekee, mitä hän on sanonut: varjo kulkee kymmenen astetta eteenpäin tahi siirtyy kymmenen astetta takaisin.” Hiskia sanoi: ”Varjon on helppo pidetä kymmenen

astetta. Ei, vaan siirtyköön varjo takaisin kymmenen astetta." Silloin profeetta Jesaja huusi Herraa, ja hän antoi varjon Aahaan aurinkokellossa siirtyä takaisin kymmenen astetta, jotka se oli jo laskeutunut."

Miksi näin hurskaalle kuninkaalle tuli kova tuomio? Eikö hän ollut tarpeeksi uskollinen ja tehnyt hyvää elämässään, että olisi jo voinut elää elämänsä rauhassa loppuun asti?

Jumala halusi koetella hurskasta kuningasta siitä, kenelle kuuluu kunnia parantumisesta ja kuka on antanut hänelle menestystä ja vaikutusvaltaa elämässään.

"Niinpä Jumala ainoastaan koetellakseen häntä ja tullakseen tuntemaan kaiken, mitä hänen sydämessään oli, jätti hänet Baabelin ruhtinasten lähettiläiden valtaan, jotka olivat lähetetyt hänen luokseen tiedustelemaan ihmettä, joka oli tapahtunut maassa. Mutta Hiskia ei palkinnut hyvää hyvällä, vaan hänen sydämensä ylpistyi; sen tähden hänen ja Juudan ja Jerusalemin osaksi tuli viha." 2. Aikak. 32:31,25.

Parantumisestaan, Baabelin vieraista ja lahjoistaan iloisena hän unohti hyvin tärkeän osan elämästään, antaa ensimmäiseksi kaikesta Jumalalle kiitos, kunnia ja ylistys! Hän unohti viedä ilosanoman vieraiden korville kuultavaksi! (Jes. 39. luku). Jumala kuitenkin armahti Hiskiaa, koska hän katui syvästi ylpeyttään, turhamaisuuttaan ja itse korotuksen mielialaansa. Jumalan viha ei kohdannut hänen elinaikanaan, mutta pahan siemen oli kylvetty ja sen seuraukset tulivat jälkipolvien kärsittäväksi. Vaikka Hiskia katui syvästi tekojansa ja halusi, että asiat olisivat parantuneet, niin kuitenkin sen jälkeen hänen uskonsa joutui kovalle koetukselle, siksi, että hän luottaisi vain täysin Herraan kaikessa!

Opimmeko näistä kertomuksista jotain?

"Meidän tulisi nykyistä paljon enemmän puhua kallisarvoisista kokemuksistamme, Jumalan armosta ja laupeudesta sekä Vapahtajan rakkauden verrattomasta syvällisyydestä. Ne joiden kanssa seurustelemme päivästä toiseen, tarvitsevat apuamme ja ohjaustamme. He voivat olla sellaisessa mielentilassa, että ajallaan

lausuttu sana voi merkitä heille aivan ratkaisevaa apua. Joka päivä jättävät sanamme ja tekomme vaikutuksensa niihin, joiden kanssa olemme tekemisissä. Miten tärkeää onkaan, että panemme vartijan suullemme ja vartioitsemme tarkkaan askeleitamme! Vain yksi hillitön liike tai varomaton askel, ja jonkin väkevän kiusauksen kuohahtavat aallot saattavat suistaa poloisen sielun lankeemuksen alamäkeen. Kristuksen tosi seuraaja lujittaa kaikkien niiden hyviä pyrkimyksiä, joiden kanssa hän joutuu kosketuksiin. Epäuskoiselle ja paheelliselle maailmalle hän ilmentää Jumalan armon voimaa ja hänen luonteensa täydellisyyttä.” P ja K s. 241,242.

Jos me haluamme saada Jumalalta kevätsateen, suuren voiman viedä evankeliumia eteenpäin, niin meidän ei tarvitse olla toimettomia! ”Meidän tarvitsee vain pitää astia puhtaana ja oikea puoli ylöspäin valmiina vastaanottamaan taivaallisen sateen ja jatkuvasti rukoilla: ”Anna sateen valua astiaani. Anna kolmanteen enkeliin liittyvän kirkkaan enkelin valon loistaa minulle, anna minun osallistua työhön, anna minun kaiuttaa julistusta, anna minun olla Jeesuksen Kristuksen työtoveri.” Jos te näin rukoilette Jumalaa, voitte olla varmoja, että hän valmistaa teitä koko ajan ja antaa teille armonsa.” – UL 283 (1891) (Turvassa kriisin keskellä s.130).

Merja-sisar

Sä näet, kuulet ...

Sä näet, kuulet
kuinka tulvavedet pauhaa
ja järkkyy maa sun askeltesi alla
ja kuinka sodat monin paikoin
korjaa kallehinta ihmisviljaa
mammonasta saa.
ja tulivuoret suitsuttavat sauhujaan.

kuinka muuttuu ihmismielet vähitellen.
ihmisiltä aika, he jolloin parannuksen
tehdä voi.

Sä vielä huomaat
He eivät enää erottaa voi
totta petoksesta
ja ahmateiksi päätyy yhä useampi,
ei koskaan tarpeekseen he

Vain pieni joukko merkit nämä tuntee,
he tietää että pian päättyy
synnit anteeks' saadaan
ja Taivaan Isä kutsuu lapsiaan
ja maahan ihanaan he päätyis

asumaan.
Nyt vielä armon turvin
he että kääntyisivät kotitielle

- Margit-sisko

- Ilmoituksia -

Kevätroukouspäivät 8-10.5.09

Aihe: “Mutta te olette ‘valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, omaisuuskansa, julistaaksenne sen jaloja tekoja’, joka on pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valkeuteensa;” 2. Piet. 2:9.

Vuosijuhlat 26-28.6.09

“Pyrkikää rauhaan kaikkien kanssa ja pyhitykseen, sillä ilman sitä ei kukaan ole näkevä Herraa;” Hebr. 12:14.

Nuorisouhlat 24-26.7.09

“Ja muista Luojaasi nuoruudessasi,...” Saarn. 12:1

Nuorisosapatteja

Vuoden 2009 Pääaihe: “Jeesus Kristus on sama eilen ja tänään ja iankaikkisesti.” Hebr. 13:8.

Miksi on niin paljon surua maailmassa? 6.6.09.
Tatu. J.

Neljä askelta sisäiseen rauhaan ja onnelliseen elämään
Eija J. 4.7.09.

Sydämellisesti tervetuloa!

Lähetysmatkalla Venäjällä

Ukrainassa

Uzbekistanissa

